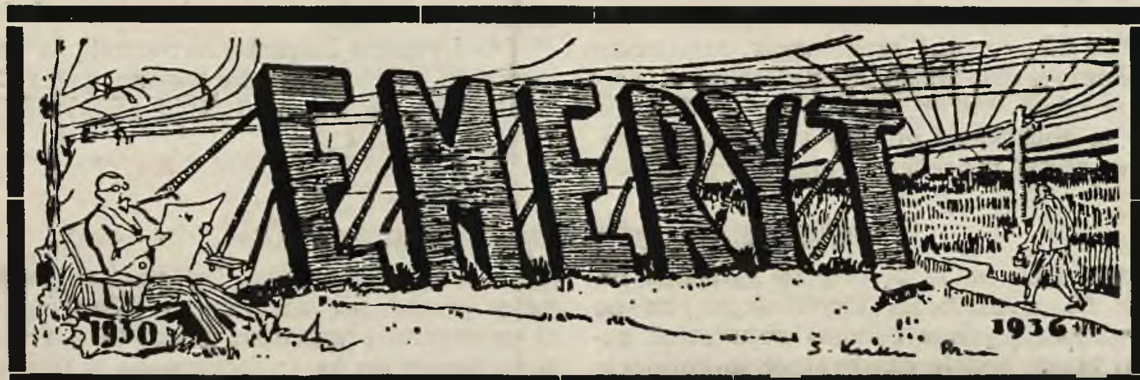
Rok VI | Nr 23

Poznan, 1 grudnia 1948

ADRES REDAKCJI: Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI: Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-845
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA: rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Konferencja
w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej

Wnosząc memoriał w sprawie nowelizacji dekretu o czynszu mieszkaniowym oraz o ustanowieniu pewnego minimum obrotu nie podlegającego podatkowi obrotowemu, o czym informowaliśmy naszych Czytelników w „Emerycie" Nr 21 z dnia 1 listopada 1948, przesłaliśmy równocześnie odpis tego memoriału do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z prośbą o poparcie powyższych postulatów.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nie tylko ustosunkowało się przychylnie do naszej akcji ale ją gorąco poparło, zwołało specjalną konferencję w tej sprawie, na której omówiło dokładnie powyższe zagadnienie w obu proponowanych przez nas kierunkach a ponadto poruszyło ją ponownie podczas konferencji w dniu 17 listopada br. przy omawianiu kredytów na zakładanie emeryckich Spółdzielni Oszczędnościowo Pożyczkowych, — prosząc przedstawicieli Ministerstwa Skarbu w osobach ob. ob. Barcewicza i Chrzczonowicza o przychylne ustosunkowanie się do tego zagadnienia.

Na konferencji tej w której oprócz powyższych delegatów Ministerstwa Skarbu brali udział przedstawiciele K. C. Z. Z. ob. Malejczyk i Wrocławski, zaś z ramienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej ob. Dyrektor Hartman, naczelnik Bobrowska i ob. Nitschowa oraz prezes Związku Zrzeszeń Emerytów ob. Gizella, podnoszono trudności indywidualnego usamodzielnenia emerytów z powodu, iż emeryci przy zmniejszonej wydajności pracy i obciążeniu ich zarobków opłatą podwyższonego komornego, pełnego podatku lokalowego, podatku obrotowego i wykupu koncesji, nie będą mogli uzyskać dochodu, gdyż cały zarobek zostanie pochłonięty powyższymi opłatami.

Ob. Barcewicz zwrócił uwagę, że wobec podpodwyższenia sumy dochodu wolnej od podatku dochodowego, podatek ten przy pracy emerytów nie wchodził by w rachubę. Podatek obrotowy natomiast nie dałby się uchylić, gdyż nie byłoby sposobu skontrolowania dochodu np. przy zatrudnieniu chałupniczym i utrudniło by wogóle orientację o wysokości dochodów Skarbu Państwa z powyższego źródła

Ob. Chrzczonowicz oświadczył, że § 20 ustawy podatkowej daje Ministrowi Skarbu prawo stosowania pewnych ulg w niektórych dziedzinach, więc może w ten sposób okaże się możność odciążenia emerytów w opłatach podatkowych.

Obywatel Malejczyk wyjaśnił stanowisko K. C. Z. Z. która chce dopomóc emerytom ale równocześnie także i rencistom i dlatego prosi, by umożliwić również i rencistom zakładanie Spółdzielni na wzór Spółdzielni emeryckich.

Ob. Dyrektor Hartman zgadza się zupełnie z tym stanowiskiem i prosi, by K. C. Z. Z. pracowała w tym kierunku wspólnie z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej.

Ob. Nitschowa prosi o wypracowanie planów zatrudnienia emerytów i rencistów w tym kierunku, gdzie i co da się wytwarzać.

Ob. Wrocławski podnosi nierównomierność traktowania obywateli naprowadzając, że np. inwalidzi jakkolwiek najlepiej udotowani, cieszą się specjalnymi ulgami, otrzymują koncesje przynoszące im wielkie dochody, natomiast emeryci i renciści z takich przywilejów nie korzystają. Jednakowe traktowanie obywateli wzbudziłoby zaufanie u świata pracy.

Ob. Gizella przedłożył nadesłane na jego ręce podania istniejących już Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych w Krakowie, Poznaniu i Rzeszowie z wnioskiem na udzielenie kredytów w celu rozszerzenia ich działalności z nadmienienem że Spółdzielnia w Łodzi, która początkowo kompetowała o pożyczkę nie nadesłała dotychczas podania udokumentowanego dowodami wy-

maganymi przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, uczyni to prawdopodobnie dodatkowo wprost na ręce Ministerstwa.

Wnioski na założenie nowych Spółdzielni należycie udokumentowane przedłożyły dotychczas Związki Emerytów w Bydgoszczy, Lublinie i Tarnowie, natomiast Radom, Warszawa i Wrocław przedłożą je dodatkowo gdyż w tych miejscowościach trwa dłużej proceder zarejestrowania Spółdzielni w Sądzie i uzyskania potrzebnych zaświadczeń o celowości.

Przedłożone podania rozpatrzone będą w najbliższej przyszłości

Ob. Dyrektor Hartman zwrócił się do obecnych z prośbą o poparcie zaincjowanej przez Departament Pracy akcji zatrudnienia emerytów i rencistów t. zw. A. Z

Zyg.

Cofnięcie przydziału chleba i mąki

W „Emerycie" nr 22 z dnia 15 listopada br. podaliśmy do wiadomości Czytelników, że na skutek napływających z całego kraju setek zapytań, kto płacić będzie ekwiwalent za cofnięcie przydziału chleba i mąki, stanowiących podstawowy środek odżywiania się dla emerytów państwowych i wojskowych, wystosowaliśmy do Państwowego Zakładu Emerytalnego prośbę o wyjaśnienie tej kwestii.

W odpowiedzi nadesłał nam Państwowy Zakład Emerytalny następujące pismo:

Warszawa, dnia 6 listopada 1948 r

Państwowy Zakład Emerytalny
Nr VI/Og/54/48
Wypłata ekwiwalentu za
kartki żywnościowe
Do

Związku Polskich Zrzeszeń
Emerytów Państwowych i Wojskowych
Poznań
ul. Limanowskiego 11

W związku z zapytaniem z dnia 21. 10. 1948 r. przesyłam odpis pisma mego z dnia 28. 10. 1948 r. do Ministerstwa Skarbu. Pismo to daje całkowite naświetlenie zagadnienia interesującego Związek.
1 zał.

(—) H. Sadkowski
Dyrektor naczelny

Warszawa, dnia 28 października 1948 r.

Państwowy Zakład Emerytalny
Nr VI Og. 51/48
Wypłata ekwiwalentu
dla zaopatrzeniobiorców
za kartki żywnościowe.
Do

Ministerstwa Skarbu Departament VII
w miejscu

W dzienniku urzędowym R. P. „Monitor Polski" Nr A—73 z dn. 6. 10. br. pod poz., 636 została ogłoszona uchwała Rady Ministrów z dn. 29. 9. 1948 r. w sprawie zniesienia przydziałów chleba i mąki w zaopatrzeniu reglamentowym.

W myśl punktu 2 lit. b i c i punktu 3 lit. b i c tejże uchwały, osobom pobierającym stałe zaopatrzenie gotówkowe z tytułu emerytur, rent i zapomóg, którym przysługują karty zaopatrzenia został przyznany dodatek aprowizacyjny tytułem ekwiwalentu za mąkę i chleb w wysokości tamże określonej. Nowy dodatek do zasiłków rodzinnych obciąża Fundusz Zasiłków Rodzinnych.

Z przytoczonej części wyżej wymienionej uchwały wynika, że ten nowy dodatek musi być wypłacony przez Zakład: a) dla tych osób, które mają prawo do zasiłków rodzinnych, tudzież b) emerytom i wdowom ponad 60 lat, o ile nie mają prawa do kart zaopatrzenia z tytułu pracy. Emerytom i wdowom w wieku do lat 60 nie posiadającym prawa do kart z tytułu pracy dodatek aprowizacyjny ma być płacony z budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej.

Uprzejmie proszę o powiadomienie czy Zakład ma przystąpić - zgodnie z wyżej wymienioną uchwałą do płacenia dodatków aprowizacyjnych osobom wymienionym w ustępie poprzednim pod lit. a i b od 1 listopada 1948 r. z kredytów części 24 budżetu bez dalszych zarządzeń i jak ewentualnie może wydatki zarachować. Nadto uprzejmie proszę o ustalenie i wyjaśnienie czy wypłata dodatku aprowizacyjnego dla zaopatrzeniobiorców z kredytów Ministerstwa Opieki Społecznej będzie się odbywać bez współudziału Zakładu.

Zaznaczam, że wypłata była by dokonywana na podstawie:

a) przedstawianych Zakładowi przez zainteresowanych zaświadczeń zarządów gminnych (miejskich) stwierdzających uprawnienie do kart zaopatrzenia i ekwiwalentu za nie oraz okoliczności, że ubiegający się nie korzysta z kart zaopatrzenia względnie świadczeń pieniężnych je zastępujących z innego tytułu lub źródła, oraz
b) złożonego przez zainteresowanych zobowiązania zawiadamiania Zakładu o każdej zmianie mającej wpływ na prawo do pobierania dodatku aprowizacyjnego, jak np. oddawanie się pracy zarobkowej, dającej prawo do kartek, nabycia prawa do dodatku aprowizacyjnego z innego tytułu itp.

(—) H. Sadkowski
Dyrektor naczelny

Delegacja Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów, złożona z prezesa Gizelli i wiceprezesa Łuszczyńskiego interweniowała w dniu 17 listopada br. w Ministerstwie Skarbu w powyższej sprawie i dowiedziała się, że Skarb Państwa będzie pokrywał przez Państwowy Zakład Emerytalny ekwiwalent równocześnie z wypłatą uposażenia emerytalnego dla tych osób, które z powodu przekroczenia 60 roku życia otrzymywały karty zaopatrzenia. Odnośne zarządzenie zostało już podpisane i znajduje się w Departamencie budżetowym w celu wykonania.

Wysokości przyznanego odszkodowania delegacja dowiedzieć się nie mogła, ale wyczuła, że suma ta obracać się będzie jedynie w ramach

różnicy pomiędzy ceną chleba kartkowego a ceną chleba wolnorynkowego dla jednej osoby, której przysługiwała karta zaopatrzenia z powodu przekroczonego wieku lat sześćdziesiąt.

Obywatel mgr Kościński — Wiceminister Skarbu, zapewnił delegację, że zapowiadana przez niego poprawa bytu osób pobierających zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa znajduje się w ostatnim stadium przygotowania wypłaty i jeżeli nawet samo techniczne wykonanie odnośnego dekretu nie dałoby się uskutecznić w terminie do 1 stycznia 1949 r., to w każdym razie obowiązywać on będzie od 1 stycznia 1949 roku.

Zwracamy już teraz uwagę kompetującym o ekwiwalent za karty zaopatrzenia na konieczność wystarania się o dowody, wskazane w powyższym piśmie P. Z. E. *Zyg.*

Wyciąg z protokółu posiedzenia

pełnego Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych, odbytego w Warszawie dnia 18. listopada 1948 r.

Początek o godzinie 9. Obecni: prezes ob. Gizella, wiceprezesi ob. ob. Łuszczyński i Rybak oraz członkowie Zarządu: ob. ob. Bielewicz, Dobrzyński, Fudala, Jaworski, Madej, Perkowicz, Rzętycki i Wimmer.

Po zagajeniu i przypomnieniu porządku dziennego podanego w „Emerycie" Nr 21 z dnia 1. listopada br. odczytano protokół poprzedniego posiedzenia z dnia 2. września br. oraz protokóły spisane na posiedzeniach Prezydium Zarządu Związku w dniach 6. 7. i 10. października, 16. i 17. listopada br.

Wszystkie powyższe protokóły przyjęto jednogłośnie do wiadomości i zaakceptowano wszystkie zarządzenia Prezydium Związku, złożonego z prezesa, wiceprezesa Łuszczyńskiego, sekretarza Rzętyckiego i skarbnika Perkowicza.

Po zreferowaniu przez wiceprezesa gener. ob. Rybaka wyników konferencji z dnia 3 bm. odbytej w Krakowie, zainicjonowanej przez ob. Pruszkowskiego i Zakrzewskiego, dążących do zespolenia emerytów państwowych i wojskowych z rencistami ZUS-u przez stworzenie Centralnego Związku Emerytów w Łodzi, na którą to konferencję oprócz ob. generała zaproszony został również prezes krakowskiego Związku Emerytów Państwowych, Samorządowych i Prawa Publicznego ob. Dr Arzt oraz po omówieniu zaprojektowanego przez powyższych inicjatorów projektu statutu, uchwalono po wyczerpującej dyskusji, podczas której zabierali głos wszyscy członkowie Zarządu co następuje:

Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych w Warszawie, jest jedyną w Polsce reprezentacją wszystkich Zrzeszeń emerytów państwowych, wojskowych, samorządowych, zakładów i przedsiębiorstw państwowych, monopolowych i samorządowych, obejmuje sekcje emerytów utworzone przy Związkach Zawodowych Pracowników czynnych (vide § 1 statutu) i nie widzi ani celu, ani potrzeby zakładania jakiegokolwiek nowego tworu tej kategorii w Łodzi. Związek połączy się z Centralnym Związkiem Rencistów, o ile taki powstanie, do wspólnej akcji o poprawę bytu wszystkich kategoryj osób pobierających zaopatrzenie spoczynkowe, oraz pomoże przy zakładaniu Spółdzielni Oszczędnościowych, Spółdzielni Pracy, Domów i Schronisk starczych, ale na równych prawach bez majoryzowania przez większość, którą mają renciści. W sprawach czysto zawodowych dotyczących członków własnej kategorii, działać będą oba Związki samodzielnie, przy poparciu Związku bratniego i K. C. Z. Z.

Zarząd Związku potępia działanie osób i Zrzeszeń Emerytów zmierzających do rozbicia organizacji emerytów państwowych i wojskowych i przekaże tę sprawę do decyzji najbliższemu Walnemu Zjazdowi Delegatów po myśli § 13 p. c. statutu; — wyraża podziękowanie ob. Gen. Rybakowi za stanowisko zajęte w tej sprawie, oraz ob. wiceprezesowi Łuszczyńskiemu.

Treść uchwały powyższej zostanie podana do wiadomości wszystkim Zrzeszeniom Emerytów a specjalnie intymowana Okręgowemu Związkowi Emerytów w Łodzi i Związkowi Emerytów i Wdów w Krakowie w odpowiedzi na tendencyjny artykuł w Jednodniówce łódzkiej „Głos Emeryta i Rencisty" z dnia 10 października br. insynuujący ob. gener. Rybakowi, jakoby nawoływał emerytów wojskowych do wstępowania do łódzkiej Federacji.

Napastliwe pisma wysyłane do rozmaitych Zrzeszeń przez ob. Musiała znajdą swój epilog na innej płaszczyźnie, którą według uchwały Zarządu pozostawiono do załatwienia Prezydium Zarządu według własnego uznania.

Prezydium Zarządu uwiadomiło obecnych o półtoragodzinnej konferencji u ob. Wiceministra Skarbu Mgra Kościńskiego, na której omówiono cały szereg zagadnień natury ogólnej. Ob. Minister zapewnił delegację, że przyrzeczona podwyżka znajduje się w ostatecznym stadium rozstrzygnięcia i upoważnił ją do ogłoszenia tego zapewnienia w „Emerycie".

Rzętycki.

Przydziały i rozdziały

Związek Emerytów nie jest zrzeszeniem dobroczynności. Brak mu na to funduszów. Jego zasadniczym celem statutowym nie jest wspieranie biednych, jak to jest zadaniem „Caritasu" czy „Czerwonego Krzyża", lecz obrona interesów ogółu członków. O tym charakterze naszego stowarzyszenia zapomina się często w niektórych Kołach Związku. Nie pamięta się o tym zwłaszcza w takich wypadkach, kiedy czynniki zewnętrzne traktują nas jak biednych krewnych, rzucając

nam tytułem odczepnego jakiś ochłap zbyt nikły, by można nim nasycić liczne zastępy członków.

Niemal co miesiąca stoją zarządy kół przed arytmetyczną łamigłówką jak rozdzielić przydział np. pięćdziesięciu par butów (nota bene brezentowych) między trzystu członków Koła.

W żarliwych i burzliwych debatach nad takimi dylematami pada zazwyczaj na posiedzeniu Zarządu genialny w swej prostocie i rozrzewniający projekt którejś ławniczki o czułym sercu: „Dajmy najbiedniejszym!" Zgoda! Zasada ta nie jest bynajmniej zła, ale jak ją wykonać? Żaden zarząd Koła nie rozporządza środkami badawczymi, któreby mogły ujawnić biedę poszczególnych osób zrzeszenia i posegregować tę biedę według stopnia. Na odwiedzanie członków w środowiskach ich nędzy, na tzw. wizje lokalne, najczęściej niema czasu, zwłaszcza że dystrybucja przydziałów musi się odbywać zwykle w tempie zawrotnego pośpiechu, bo lista rozdziału, opatrzona popisami musi być w krótkim terminie przedłożona instytucji rozdzielającej.

Lecz gdyby nawet był do dyspozycji aparat administracyjny do wykrycia biedy, utajonej nieraz wstydliwie w zaułkach odległych przedmieści, to i wtedy pozostanie jeszcze dalsza trudność, jak ocenić poszczególne wypadki biedy, wypadki nieraz o postaciach bardzo specyficznych, i wybrać z wachlarza licznych odcieni takie właśnie niedole, które przewyższają swą jaskrawością wszelkie pozostałe. Nie zawsze ten jest najbiedniejszy, kto się najbardziej skrzywi.

Ta właśnie niepewność, ta elastyczność oceny stopnia biedy, dyskwalifikuje znamię ubóstwa jako zasadę dystrybucji i zmusza nas do szukania innej ściślejszej metody rozdziału, najlepiej takiej, któraby się dała zdefiniować w sposób oparty o jakąś cyfrę. Wybór odpowiedniej cyfry, zależeć będzie od ilości otrzymanego do podziału towaru, i powinien zmierzać do wyczerpania całego przydziału w sposób sprawny i szybki.

Bardzo dobrą, bo dość ścisłą, a nadto słuszną zasadą jest dawność członkostwa. Zasada taka zastosowana była ze znakomitym skutkiem do dystrybucji ograniczonego przydziału materiałów włókienniczych w grudniu ub. r. i może być powtórzona, mutatis mutandis, w wielu podobnych okazjach przydziałowych.

Ścisłe zasady, oparte o cyfry, mają tę wielką zaletę, że trudno wypaczyć wykrętnymi interpretacjami tych jednostek o słabszym poczuciu sprawiedliwości, które nie mogą się oprzeć pokusie protegowania wybranych swoich beniaminków. Ta właśnie sztywność zasad ścisłych, oporna wobec wszelkich prób naginania do potrzeb wyjątkowych, jest ogromną ich zaletą.

Poruszony tu problem zasady podziału ograniczonych porcyj dobrodziejstwa na duże zespoły, jest tak doniosły i tak często aktualny w obecnych ciężkich warunkach „że warto go przedyskutować gruntownie i wszechstronnie, zwłaszcza że zapewne wszystkie Koła poczyniły na tym trudnym odcinku naszych kłopotów pouczające doświadczenia, zasługujące na to, by się nimi podzielić z ogółem.

Steńko Danicz.

O ulgi taryfowe przy przejazdach

W swoim czasie zwróciliśmy się do Ministerstwa Komunikacji z prośbą o wydanie zarządzenia rozszerzenia ulg przy przejazdach kolejowych również na inne środki komunikacji państwowej jak autobusy, statki, komunikacja samochodowa itp.

W odpowiedzi na naszą prośbę otrzymaliśmy następujące pismo:

Warszawa, dnia 27. X. 48.

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo Komunikacji
Departament (Biuro) Handlowo-taryf.
Nr III-1-312/46-/48 Nr 618/48 z dn. 30. IX. 48
Okr. spr.

Do
Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emeryt.
Państwowych i Wojskowych w Warszawie
Praga, ul Grochowska 342 m. 9

Na podstawie obowiązujących ustaw, do ulg przejazdowych upoważnieni są jedynie funkcjonariusze państwowi pozostający w służbie **czynnej i tylko przy przejazdach kolejami** państwowymi.

Ulgi dla funkcjonariuszów państwowych w stanie spoczynku i emerytów wojskowych przyznana została na podstawie decyzji Obywatela Ministra **Komunikacji tylko** na przejazdy państwowymi kolejami.

W związku z powyższym, nowe wzory legitymacyj funkcjonariuszów państwowych w służbie czynnej i w stanie spoczynku oraz legitymacji emerytów wojskowych zawierają klauzulę o uprawnieniu tych osób jedynie do ulg przy przejazdach kolejami państwowymi.

Do ulgi przy przejazdach innymi państwowymi środkami komunikacji zarówno funkcjonariusze państwowi w stanie czynnym jak i emeryci nie są upoważnieni.

Naczelnik Wydziału w. z. (podpis nieczytelny).

Zasłużone wspomnienie

Dnia 18 listopada br. pochowaliśmy na cmentarzu w Puszczykówku długoletniego naszego członka emerytowanego Dyrektora Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Poznaniu, *Władysława Kaźmierskiego,* zmarłego nagle na udar serca. Wracając z pogrzebu dowiedzieliśmy się o nagłej śmierci długoletniego przewodniczącego Sądu Honorowego Związku Emerytów w Poznaniu *Feliksa Biedzińskiego,* zmarłego w tramwaju w powrotnej drodze z pracy do domu.

Oba te wypadki śmierci dotknęły nas głęboko, ponieważ obaj powyżsi koledzy zaliczali się do najstarszych pionierów ruchu emeryckiego.

Komunikat Państwowego Zakładu Emerytalnego

Warszawa, dnia 4. listopada 1948 r.

Państwowy Zakład Emerytalny
Nr VI/Og. 48/48

Do
Redakcji czasopisma „Emeryt"
Poznań
ul. Limanowskiego 11

W myśl obowiązujących przepisów, Państwowy Zakład Emerytalny nie może przyznać żadnych świadczeń według swobodnego uznania. Przyznanie świadczenia i zarządzenie jego wypłaty może nastąpić tylko po uprzednim stwierdzeniu, w sposób nie budzący wątpliwości, że świadczenie należy się i nie zachodzą przeszkody uniemożliwiające jego wypłatę.

W związku z podaniami emerytów (wdów, sierot) o przyznanie zaopatrzenia emerytalnego lub innych świadczeń, Zakład wzywa petentów przeważnie za pomocą gotowych formularzy do nadesłania dowodów, niezbędnych do załatwienia ich spraw. Żądania Zakładu ograniczają się jedynie do takich dowodów, bez których nie można załatwić danej sprawy.

Interesowani przeważnie nie stosują się ściśle do treści tych wezwań i albo nie nadsyłają wszystkich dowodów, albo też nadsyłają dowody niewłaściwe, nieodpowiadające otrzymanym wezwaniom i wskazówkom. Postępowanie takie utrudnia Zakładowi pracę, zmusza do prowadzenia dodatkowej korespondencji i ze szkodą dla interesowanych opóźnia załatwienie spraw,

Proszę uprzejmie o ewentualne zamieszczenie odpowiedniego wyjaśnienia w czasopiśmie „Emeryt-'. Wyjaśnienie takie niewątpliwie ułatwiłoby pracę Zakładowi, a emerytom zaoszczędziłoby nieuzasadnionych narzekań i skarg.

Dyrektor Naczelny
(H. Sadkowski)

Memoriał Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów

Do Ministerstwa
Administracji Publicznej
w miejscu

Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych pismem z dnia 15 października 1948 r. zwrócił się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z prośbą o poparcie wniosków, zawartych w memoriale z dnia 15 października 1946 r., wniesionym do Ministerstwa Administracji Publicznej, a dotyczących przyznania emerytom zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od opłat na Fundusz Gospodarki Narodowej.

W prowadzonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej akcji aktywizacji emerytów przewiduje się możliwości zatrudnienia emerytów zarówno w ośrodkach pracy wytwórczej, jak również udzielanie emerytom pomocy indywidualnej w celu uruchomienia własnych warsztatów pracy.

Ponieważ w myśl art. 5 dekretu z dnia 28. lipca 1948 r. o najmie lokali emerytom, w razie ich zatrudnienia w sposób wyżej wymieniony nie przysługują ulgi, przewidziane w art. 3 powołanego dekretu — Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej ze względu na ograniczone możliwości zarobkowe emerytów prosi o przychylne rozpatrzenie memoriału Związku i o powiadomienie Ministerstwa o powziętej decyzji.

Wicedyrektor
Departamentu Zatrudnienia
(Mgr S. Hartman)

Listy z Kraju

Jarosław: Dnia 7 listopada 1948 odbyło się u nas Walne Zgromadzenie Okręg. Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w sali posiedzeń Miejskiej Rady Narodowej.

Prezes Guzik zarządził odczytanie protokółu Walnego Zgromadzenia i oświadczył, że do sprawozdania, które zostało odczytane ma tylko tyle jeszcze dodać, że posiedzenia zarządu odbywały się regularnie co miesiąca, a w razie potrzeby odbyły się zebrania nadzwyczajne. Przewodniczący komisji rewizyjnej odczytał poszczególne rubryki dochodu i rozchodu — i wniósł udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi, co Walne Zgromadzenie jednogłośnie uchwaliło.

Następnie odczytał prezes „Emeryta" z dnia 1. 11. 48 a mianowicie artykuł o reformie ubezpieczeń, z którego wynika, że alarmy o przydzieleniu emerytów do jednego Zakładu Emerytalnego dla wszystkich pracowników są nie uzasadnione — przy czym podnosi zasługi prezesa Gizelli i zachęca do zaprenumerowania czasopisma „Emeryt".

Do Zarządu zostali wybrani ob. ob. Guzik, Ostrowski, Bartel, Bogdański, Godowski, Szerszeń, Nowak, Węglarz, Eile i Rzepecki. Do komisji rewizyjnej: Gilewicz, Tomkiewicz, Sapieha a zastępcami: Brożyna i Senatowicz. Do Sądu polubownego: Kowalski, Kuźmiński i Górski. Następnie prezes Guzik oświadczył, że cofa wniosek o podniesienie wysokości składek ze względu na bardzo zły stan materialny emerytów. Na wniosek ob. Węglarza uchwalono podwyższyć wypłatę pośmiertnego. Celem dopomożenia Zarządowi Głównemu w jego staraniach, Walne Zebranie na wniosek czł. Ostrowskiego uchwaliło następującą rezolucję: Nadzwyczajne Walne Zebranie Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Jarosławiu domaga się jak naj-

szybszego zwołania Zjazdu Delegatów w sprawie tragicznego położenia emerytów państwowych i wojskowych. Po krótkiej dyskusji prezes podaje nagły wniosek czł. Ostrowskiego pod głosowanie, który jednogłośnie przeszedł.

Barel Sekr. **Guzik Przew.**

Kraków: Walne Zgromadzenie Związku Emerytów Państwowych, Samorządowych i Inst. Prawa Publ., odbyło się dnia 3 października 1948 r. w sali Spółdzielni „Społem" z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie
2. Wybór przewodniczącego Zebrania
3. Odczytanie protokółu poprzedniego Walnego Zgromadzenia
4. Sprawozdania Zarządu:
   a) Prezesa,
   b) Sekretarza,
   c) Skarbnika,
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
6. Dyskusja nad sprawozdaniami i uchwalenie absolutorium dla ustępującego Zarządu
7. Wybór Prezesa i Zarządu oraz innych Włodz Związku
8. Uchwalenie nowych wniosków i rezolucyj
9. Zamknięcie obrad Walnego Zebrania.

Ad. 1 i 2: Prezes Ob. Dr Czapliński Juliusz, stwierdziwszy legalne zwołanie Walnego Zebrania i prawomocność Zebrania do uchwał, zagaił obrady a witając przybyłych Członków poprosił o wybór przewodniczącego Zebrania.

Na przewodniczącego Zebrania wybrano Ob. Wincentego Sikorę, który na sekretarzy powołał Ob. Ob. Turczyńskiego Władysława i Szczygielskiego Mariana.

Ad 4 i 5: Nastąpiły sprawozdania: a) prezesa Dr Czaplińskiego, b) sekretarza Ob. Boczara, c) Skarbnika Ob. Burzymowskiego, d) Ob. Jedlińskiej z prac sekcji chałupniczej, e) Ob. Jaworskiego z sekcji zapomogowej, f) odczytano 3 protokóły Komisji Rewizyjnej.

Ad. 6: Po dyskusji i wszystkich przemówieniach przewodniczący Waln. Zebr. poddał wniosek zgłoszony o uchwalenie Zarządowi absolutorium, który Waln. Zebr. uchwaliło większością głosów.

Ad. 7: Wybrano Władze Związku w następującym składzie:

Prezes Ob. Dr Artzt Karol — Garncarska 5.

Członkowie Zarządu Ob. Ob.:

1. Meidinger Władysław — św. Filipa 21
2. Czarnek Roman — Krakowska 4
3. Zdek Piotr — Chrobrego 10
4. Porębski Józef — Garbarska 16
5. Turczyński Władysław — Głowackiego 17
6. Jodłowski Jan — Siemiradzkiego 21
7. Szczygielski Marian — Zamenhofa 3
8. Paulo Zofia — Kasprowicza 8
9. Bieniedzka Ludwika — 1 Maja 7
10. Klimsza Franciszek — B. Miłosierdzia 24
11. Molicki Eugeniusz — Krowoderska 66
12. Radłowski Wiktor — Krowoderska 72

Komisja Rewizyjna:

1. Grubner Bronisław — Orzeszkowej 10
2. Cach Jan — Słoneczna 1
3. Maślankówna Gizela — Kordeckiego 6

Sąd Koleżeński:

1. Dr Huth Norbert — Wenecja 19
2. Kraus Marian — Gertrudy 10
3. Sikora Wincenty — Krakowska 39
4. Szarkowa Maria — Chrobrego 10
5. Buchelt Zygmunt — Krzywa 13

Toruń: Ulegając naciskowi członków, zwołał Zarząd Koła na dzień 14 bm. nadzwyczajne Walne Zebranie, by dać członkom ulgę wypowiedzenia swych zmartwień i radzić nad jakimś wyjściem z sytuacji przed nową zimą.

Jak było do przewidzenia, wypełniła się duża sala Zarządu Miejskiego do ostatniego krzesła, tak dalece, że w braku miejsca nawet dla stojących, spóźnieni uczestnicy zebrania słuchali obrad z korytarza.

Na wstępie prezes, Ob. Stadniczeńko, zaznajomił zgromadzonych z programem zebrania i wezwał ich do uczczenia dziesięciu zmarłych w tym roku członków — minutą milczenia.

Po treściwym, wyczerpującym referacie ob. naczelnika Jankowskiego, — rozpoczęła się gorąca ale bardzo objektywna dyskusja nad zagadnieniem, jak wybrnąć ze smutnego impasu emeryckiej niedoli. W debacie uczestniczyli m. i. członkowie Gicalowa, Jamrosz i Żelazny, dorzucając wiele słusznych spostrzeżeń. Po przeszło godzinnej, bardzo poważnej dyskusji, uchwalono jednomyślnie rezolucję, wzywającą Zarząd do podjęcia jak najenergiczniejszych starań o podwyższenie uposażeń emerytalnych do poziomu umożliwiającego egzystencję.

Następnie zaznajomił prezes obecnych z godną naśladowania uchwałą grona toruńskich aptekarzy prywatnych, przyznającą członkom Związku E. P. wydatne opusty z cen i taks za leki i recepturę (sięgające w niektórych wypadkach do 25%). Ta przykładna uchwała powinna zdopingować do podobnych ustępstw wszystkie inne gałęzie handlu, zwłaszcza sektora spółdzielczego i państwowego, boć chyba ten ostatni ma najbliższe obowiązki wobec państwowych weteranów pracy.

Po zakończeniu oficjalnej części zebrania, przyjmowały panie z Zarządu zamówienia członków na towary dziane po cenach fabrycznych, przyznanych Związkowi przez toruńskie centrale handlowe.

Uchwalona rezolucja:

„Nadzwyczajne Walne Zebranie toruńskiego Koła Związku Emerytów Państwowych i Wojskowych, Wdów i Sierót, odbyte dnia 14 listopada roku 1948, wzywa Zarząd Związku do podjęcia jak najenergiczniejszych starań o podwyższenie uposażeń emerytalnych i wdowich oraz doprowadzenie ich do poziomu umożliwiającego rzeszom emerytów państwowych życie".

Łączymy serdeczne pozdrowienia koleżeńskie i życzymy powodzenia w realizowaniu powyższych postulatów.

Za Zarząd Koła:

Sekretarz: Zofia Zabierzowska — Prezes: Ignacy Stadniczeńko

Wieliczka : Walne Zebranie członków naszego Związku odbyło się w dniu 24 października 1948 roku w sali Domu Robotniczego w Wieliczce.

Otwierając Zebranie — prezes Zarządu Ob. Wielgus Franciszek odczytał listę emerytów — członków Związku — którzy zmarli od grudnia 1945 r. do 24. 10. 1948 r. Spora ich liczba, bo wynosząca 40 osób świadczy, że przeciętnie co miesiąc ubywał jeden członek z naszego grona. Pamięć zmarłych uczcili Zebrani powtsaniem i jednominutowym milczeniem. Po odczytaniu protokółu z ostatniego Walnego Zebrania, sekretarz Związku odczytał sprawozdanie z działalnści Zarządu. Sprawozdanie to , jak również sprawozdanie kasowe i Komisji rewizyjnej Zebranie zaakceptowało i udzieliło ustępującemu Zarządowi absolutorium.

Z przedłożonego sprawozdania Zarządu wynika, że Związek liczy 284 członków, z czego jest 35 proc. mężczyzn, a 65 proc. kobiet.

, Najbradziej potrzebującym emerytom udzielono bezzwrotnych zapomóg w kwocie ogółem 3 800 złotych.

Wpłacono: na fundusz stypendyjny im.

Gizelli , .	1000 zł
na odbudowę Warszawy i Poznania	1.500 zł
na fundusz prasowy	700 zł

Przewodniczący Zebrania uzasadnił konieczność zrzeszania się emerytów i gorąco zaapelował do wszystkich zebranych — aby **zaprenumerowali pismo nasze „Emeryt".**

Jednocześnie prosił Przewodniczący, aby członkowie Związku zajęli się zbiórką książek do czytania, które odesłane zostaną następnie jako dar **do biblioteki w Schroniskach dla emerytów.**

Wybrano: nowy Zarząd Związku z dotychczasowym prezesem Franciszkiem Wielgusem i zastępcą prezesa Władysławem Erbanem na czele. Guzik Ludwik sekretarz, Jordan Michał skarbnik, członkowie: Kopciowa Stanisława, Chwalibogowski Maurycy, Rejtar Klemens, Rybowicz Bronisław, Włodarczyk Władysław, Zawadowski Mikołaj. Komisja Rewiz.: Kowalczyk Stanisław, Lubertowicz Julian, Jakubowski Zygmunt i zpca: Malovich Teodor. Sąd Honorowy: Bajorek Antoni, Marszałek Andrzej, Wlazło Jan i zpca: Osuchowski Henryk.

W ożywionej dyskusji wszyscy zebrani akcentowali swą biedę jaka panuje wśród niepracujących emerytów — którzy nie mają środków do życia. Wszyscy oczekują z największą niecierpliwością zapowiedzianej w roku bieżącym na zjeździe w Warszawie — poprawy.

Walne Zebranie uchwaliło założyć przy tut. Związku emerytów „Kasę Pośmiertną", uważając uruchomienie tej kasy za konieczne. W związku z tą uchwałą — przelane z kasy Związku do „Kasy Pośmiertnej" kwotę 20.000 zł jako fundusz rezerwowy.

Omawiana była również sprawa zaopatrzenia emerytów w węgiel. Artykuł ten jest do nabycia — jednak cena węgla jest niestety nieproporcjonalnie wysoka w stosunku do otrzymywanych zaopatrzeń emerytalnych, i w konsekwencji niejeden z emerytów będzie w zimie marzł.

Uchwalono również zwrócić się do zainteresowanych Władz z prośbą o obniżenie emerytom opłat za prąd i za wodę.

Zamykając Zebranie, Przewodniczący dał wyraz nadziei, że jednak może w niedalekiej przyszłości los emerytów ulegnie poprawie, a jednocześnie przyrzekł, że nowy Zarząd dołoży wszelkich starań i nie będzie szczędził sił w pracy dla dobra Związku i członków.

Za Zarząd:

Sekretarz	Prezes:
Guzik Ludwik	Wielgus Franciszek

Odpowiedzi Redakcji

Związek Emerytów Państwowych w Bielsku: Pismo Wasze z dnia 14. listopada br. nadeszło po przedłożeniu innych podań Ministerstwu. Będziemy próbowali wyjednać dodatkowe uwzględnienie. Należy tylko podanie należycie uzasadnić, w myśl wskazówek zawartych w numerach 17 i 18. „Emetrya" z roku bieżącego, a szczególnie wydatki połączone z remontem lokalu, z nabyciem urządzenia, z wynagrodzeniem personelu za pierwsze trzy miesiące itp. przedłożyć kosztorysy na wydatki oraz podać na jakie cele pożyczki będą rozprowadzane.

Musicie interweniować w Sądzie Okręgowym w Cieszynie o szybkie zarejestrowanie i uzyskać opinię Urzędu Zatrudnienia. — Oczekujemy jak najrychlejszego przedłożenia należycie udokumentowanego podania.

Prenumerator W. W myśl art. 17 ustawy emerytalnej wypłaca się emerytury bez dodatków należnych w służbie czynnej. Niech Pan próbuje wnieść podanie do właściwego Kuratorium szkolnego, zobaczy Pan co odpowiedzą. Dalsza część dekretów o uposażeniach nauczycieli ma się pojawić w najbliższym numerze Dziennika Ustaw, którego jeszcze nie mamy.

Pan Franciszek Cop. Niech Pan spróbuje napisać to co Pan podał w liście z dnia 19 bm. do Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie, ul. Inflancka 6.

Pan Orłowski Września: Widzi Pan, to jest szczególny tupet rozbijaczy, którzy nie znając adresów Zrzeszeń Emeryckich wysyłają je do Starostw z prośbą o doręczenie istniejącemu na danym terenie Związkowi, czy Kołu emerytów.

Niech Pan się pocieszy, że wszystkie Związki i Koła nadsyłają nam te wszystkie wezwania o podanie imiennych spisów członków Zarządu i liczby członków danego Koła i przypuszczamy, że żaden Związek nie odpowiadał inicjatorom rozbijania jedności emeryckiej pozytywnie na ich apele.

Centralny Związek Emerytów w Łodzi nie istnieje, nie został dotychczas zatwierdzony. — Rozbijacze tytułują siebie przed Władzami „Komitetem Organizacyjnym" a więc czymś w postaci „embrionu-' pływającego w przestworzach, który ma w przyszłości stać się atomem jakiejś organizacji.

, Najlepszym jest to, że zarzucając nam bezpartyjność, sami w swoim „Głosie" zapewniają ,że ich Związekż będzie „bezpartyjnym". — Niech więc ktoś odgadnie, co to z tego wyniknie?

Związek w Gliwicach: Sprawozdanie z przebiegu Waszego Walnego Zebrania umieścimy w następnym numerze. Jest ono tak długie, że nie zdołalibyśmy zamieścić go w jednym numerze. Musimy je trochę skrócić, by podać do publicznej wiadomości.

Ob. Szypuła — Lubliniec: Zainteresowanie się nieruchomością po dawnym klasztorze „Cystersów" i użycie go na nowe Schronisko emerytów jest niewykonalne. Odrestaurowaliśmy dwa Schroniska i to wystarczy nam na razie. Niech Pan będzie łaskaw posłać opis Wydziałowi Opieki Społecznej w Poznaniu lub w Warszawie przy Urzędzie Wojewódzkim, one interesują się takimi obiektami na domy starców i sierocińców.

Ob. Przemiał: Gdyby nas na to stać, na co nas nie stać, kupilibyśmy Panu chętnie maszynę do pisania, by artykuły mogły być odczytane przez linotypistów, niestety z trudem możemy je odczytać przy przepisywaniu.

Od Administracji

Przypominamy wszystkim Zarządom Związków Emerytów Państwowych i Prenumeratorom, że prenumeratę jak i wszelką korespondencję dotyczącą abonamentu, reklamacji etc. należy kierować wprost do Administracji Emeryta, Poznań, Ratajczaka 40 a nie do Redakcji — Limanowskiego 11.

Do Redakcji nadsyła się artykuły, które mają być umieszczone w Emerycie, o ile są napisane rzeczowo, jak i pisma które wymagają fachowej odpowiedzi.

PRENUMERATĘ i ZASIŁKI NA FUNDUSZ PRASOWY prosimy przekazywać na konto PKO. Nr V-945.

Składki członkowskie, Kasa Pośmiertna, Fundusz Stypendialny, Fundusz Zapomogowy, na Bibliotekę, na Schronisko i na Odbudowę Poznania i Warszawy prosimy przekazywać na konto PKO. Nr V-1294.

Spółdzielnia Szwalnia Emerytów Państwowych w Poznaniu prosi o zarejestrowanie się ob. ob. Członkiń Związku Emerytów, które chcą przyjmować do wykonania prace dla Szwalni z powierzonych materiałów. **Zarząd.**

Do Administracji czasopisma Emeryt nadesłali dla bibliotek w Schroniskach:

P. Kwaśnicki z Gniezna — 5 książek.

P. Idziak z Częstochowy — poszczególne zeszyty czasopisma Kobieta.

Prosimy szan. Ofiarodawców o zaniechanie przysyłania zniszczonych i zdekompletowanych książek, które nie nadają się do bibliotek.

P. Sklenarz Rzeszów: Emeryta wysyłamy regularnie pod podanym adresem, w razie nieotrzymania należy reklamować w przepisanym terminie sześciodniowym, przez Urząd pocztowy doręczeniowy (Nr 19-ty Emeryta z br.).

P. Książek Świdnica: Nr 20-ty wysłano 13. X. br., reklamacje należało wnieść przepisowo do 19. X. br. a nie dopiero po miesiącu, zwłaszcza, że „Emeryta" wysyłamy w terminach regularnych.

P. Damm Chorzów. Nr 21-szy wysłano 28. X. br. reklamacja spóniona i nie przepisowo wniesiona Nr 19/48 Emeryta.

W Administracji naszej złożyli na Fundusz Prasowy:

Sekretariat Zw. Polsk. Zrzeszeń Em. Warszawa Praga	10.000,— zł
Zw. Em. Państwowych Wejherowo	500,— zł
p. Żurowski Jan Wargowo	20,— zł
Zw. Emerytów Państwowych Cieszyn	1.000,— zł
na Odbudowę Poznania i Warszawy:	
Zw. Em. Państwowych Zbąszyń	500,— zł
Zw. Em. Państwowych Wieliczka	1.500,— zł
Na Fundusz Zapomogowy:	
p. Starkowski Jan, Poznań	100,— zł
p. „ „	100.— „
p. Hrynakowska Maria, Krosinko	100,— „
p. Kosteczko Władysław, Zabrze	25,— „
p. Brzyski Ludwik, Piła	25,— „
na Fundusz Biblioteczny:	
p. Kosteczko Władysław Zabrze	25,— zł
p. Włoch Poznań	100,— zł
p. Brzyski Ludwik Piła	25,— zł

TREŚĆ NUMERU

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu
Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Ratajczaka 40 — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 56653